BALONUL e ROTUND

Echipa de fotbal a Japoniei a primit recent la sediul UNESCO din Paris trofeul „Fair-play" — Pierre de Coubertin pe anul 1968 pentru cea mai frumoasă comportare în meciurile susținute și în afara terenului de joc.

Această înaltă distincție, de o înaltă semnificație sportivă și morală, ne-a sugerat rîndurile care urmează...

ELOGIUL CORECTITUDINII

Am considerat întotdeauna că orice sport și cu precădere fotbalul — ca avînd cea mai largă răspîndire în mase — ar pierde principala sa justificare de existență dacă noțiunea care îl exprimă ar fi golită de conținutul ei moral.

Finalitatea ultimă a sportului nu poate fi alta decît aceea a promovării unor generații succesive de tineri valoroși și utili colectivității, societății în care trăiesc, poporului căruia aparțin.

Viața noastră ca jucători este foarte scurtă și, după ce vedeta se retrage din arenă, după ce fotbalistul și-a încheiat cariera, rămîne omul. El va duce cu sine, în mijlocul familiei, în colectivul său de muncă, în activitățile obștești, zestrea de deprinderi și de virtuți dobîndită pe terenul de sport.

Aceste adevăruri sînt poate prea elementare, dar din păcate le uităm adesea, deși nu le contestăm niciodată, rezervîndu-le — dar numai atît — un loc de cinste într-un volum necitat de precepte morale.

Corectitudinea trebuie să înceapă de la comportarea față de parteneri, continuînd cu respectul față de adversar, arbitru, public, față de însăși ideea de sport și de sportivitate.

Orice dicționar enciclopedic precizează fără echivoc noțiunea de sportivitate asimilînd-o loialității, care se traduce prin : „Sinceritate, bună purtare, cinste sufletească" în orice relații și întreceri dintre oameni, în sport ca și în viață.

Firește, nu vom ține aici cursuri de pedagogie, dar trebuie să recunoaștem cu toții că sîntem întotdeauna cuceriți de tinerii care în manifestările, în conduita și înfățișarea lor aduc o notă de modestie și decență, ca pe cel mai frumos titlu de noblețe al carierei lor de sportiv.

În toiul celei mai aprige bătălii pentru supremația balonului, un gest elegant te emoționează în mod deosebit și poate stîrni mai multe aplauze decît cea mai reușită execuție tehnică, fiindcă, dincolo de măiestrie în joc, se ridică și triumfă întotdeauna marea frumusețe morală îmbrăcată într-un echipament de fotbalist.

În trecutul mai îndepărtat federația noastră de specialitate obișnuia să acorde, o dată pe an, un trofeu unic pe țară, celui mai corect și disciplinat jucător din primul eșalon al campionatului național. Ar fi bine ca tradiția să se reia și să se extindă asupra tuturor categoriilor competiționale din fotbalul nostru.

S-a înființat trofeul „Petschovschi" — excelentă inițiativă ! — pentru publicul cel mai sportiv din republica noastră.

N-ar strica să oferim și jucătorilor un stimulent similar !

Și nu numai din partea federației.

Federația să dea tonul.

Eficiența reală însă ar aduce-o extinderea inițiativei în cadrul fiecărui club sportiv, la toate nivelele, pe întreaga țară.

La echipa din divizia B, Ceahlăul Piatra Neamț, pe care o antrenez, s-a înființat acest trofeu pentru cel mai corect jucător al campionatului 1968/1969 **din dorința de a se stimula procesul de îmbunătățire calitativă a valorii umane,** nu numai tehnice, în rîndul jucătorilor noștri.

Lupta pentru victoria loialității pe toate terenurile de joc de pe întinsul țării trebuie să devină o deviză generalizată și permanentă, dacă vrem să desființăm moravurile urîte din cel mai frumos sport al epocii noastre.

Este elogiul pe care-l datorăm corectitudinii.

Petre STEINBACH

ȘEDINȚA COMITETULUI FEDERAL AL F.R.F.

Tovarășul MIRCEA ANGELESCU a fost ales președinte al Federației române de fotbal

Ieri a avut loc ședința comitetului federal al F. R. Fotbal, care a analizat activitatea acestui for pe anul 1968, a dezbătut și adoptat hotărîri corespunzătoare privind statutul federației de fotbal, regulamentul de transferări, sistemul de pregătire a loturilor reprezentative și bugetul pe anul 1969.

Cu acest prilej, au fost cooptați noi membri în comitetul federal, corespunzător noii organizări administrativ-teritoriale a țării.

La cererea tovarășului Adrian Dimitriu, comitetul federal a aprobat eliberarea sa din funcția de președinte al federației de fotbal. Ca președinte al Federației române de fotbal a fost ales tovarășul MIRCEA ANGELESCU, ca vicepreședinți tovarășii ION BALAȘ, ION ȘICLOVAN și ION DUMITRESCU, iar ca secretari tovarășii FLOREA TĂNĂSESCU și ION ALEXANDRESCU.

Din biroul federal, compus din 17 persoane, mai fac parte : Grigore Arjoca, Gheorghe Urich, Octav Luchide, Angelo Niculescu, Ștefan Socaciu, Emerich Vogl, Ștefan Costea, Nicolae Popescu, Dumitru Tomescu, Gheorghe Popescu și Anton Aman.

SĂ NU NE BAZĂM PE... TRADIȚIE!

Arbitrul meciului Israel — Grecia, V. DUMITRESCU, ne vorbește despre jocul adversarilor noștri de la 16 aprilie

Un arbitru român, Vasile Dumitrescu, a condus săptămîna trecută, la Tel-Aviv, meciul amical de fotbal dintre echipele Israelului și Greciei. Arbitrînd această partidă, Vasile Dumitrescu a îndeplinit norma necesară pentru primirea ecusonului F.I.F.A. — visul de aur al tuturor „cavalerilor fluierului".

Felicitîndu-l pentru această reușită, l-am rugat, totodată, să ne spună cîteva cuvinte în legătură cu meciul pe care l-a arbitrat, deosebit de interesant pentru noi prin prisma apropiatei confruntări pe care o vom avea, la Atena, cu reprezentativa Greciei, în cadrul preliminariilor campionatului mondial.

— Vreau să arăt, în primul rînd, că rezultatul meciului, 3—3, este echitabil, deși fotbaliștii greci au fost, în ansamblu, superiori și s-au găsit la un moment dat aproape de victorie, conducînd cu 3—1. Mai puțin tehnici, jucătorii israelieni au pus accentul pe elan, avînd astfel mai mult timp inițiativa. Desfășurarea jocului nu mi-a pus probleme prea grele, doar spre sfîrșitul partidei, la scorul de 3—3, fiind pus în situația de a elimina un jucător din echipa Greciei — Haitas — care comisese un act nesportiv. Antrenorul reprezentativei elene, Dan Gheorghiadis, mi-a... mulțumit, spunîndu-mi că în felul acesta lotul lui se curăță de elemente nedisciplinate. În plus, a adăugat el, pe Haitas îl așteaptă o amendă de 1 500 de drahme.

Dar, să trec la subiectul care îi interesează cel mai mult pe iubitorii fotbalului de la noi : la jocul și valențele echipei Greciei. Înainte de a face orice apreciere, trebuie să menționez faptul că Grecia n-a aliniat în acest meci cea mai bună formație a ei, jucătorii de la A.E.K., în frunte cu Papaioanou (omul nr. 2 al reprezentativei, după Sideris) fiind angajați în meciul oficial cu Spartak Trnava, din cadrul Cupei campionilor europeni. A fost slăbită, în felul acesta, în special apărarea, care a fost adesea nesigură. Dar nu trebuie să... contăm prea mult pe lucrul acesta, întrucît la 16 aprilie, cu siguranță, vor intra în formație și cei 3 titulari din liniile defensive, indisponibili în jocul cu Israel.

Înaintarea este, oricum, punctul forte al echipei. A înscrie 3 goluri în deplasare, este o performanță remarcabilă, chiar dacă adversarul nu face parte din primul eșalon al fotbalului mondial. Pe teren propriu, încurajată de public, această înaintare, extrem de rapidă și cu mari resurse fizice, cu o detentă uimitoare, devine firește, și mai redutabilă. Atacanții greci joacă de multe ori lateral (pentru a scoate apărarea adversă din dispozitiv), dar știu să aleagă momentele cele mai bune pentru a acționa frontal, pe poartă. Va trebui să dăm atenție lui Sideris, un jucător de viteză și de finețe care șutează cu ambele picioare, din viteză. Un bun tehnician este și nr. 10, Domazos, soțul cunoscutei cîntărețe Angela Zilia. Lăsînd impresia, la început, că va fi un anonim în meciul cu Israel, Joutsos, aripa stîngă, avea să ne releve mai tîrziu surprinzătoare virtuozități tehnice și un șut foarte eficace. El a fost autorul celor 3 goluri !

În general, mi-am putut da seama că fotbalul grec este în progres și că, deci, vom avea un meci dificil la Atena. Să-l abordăm prin prisma acestor constatări, mobilizîndu-ne la maximum și bizuindu-ne mai puțin pe... tradiție, pe rezultatele de pînă acum, favorabile întotdeauna nouă.

— Este o recomandare de care vor ține seama, cred, fotbaliștii noștri...

Jack BERARIU

Post restant

Gropar, nu „mag"!

Tovarășe redactor,

Deoarece n-aș vrea să fiu greșit interpretat — se mai întîmplă, nu ? — țin ca, de la bun început, să fac unele precizări. Sînt convins și eu — cum atît de sugestiv a arătat Ioan Chirilă — de marele rol pe care-l are un antrenor la reușita sau (aș adăuga) la nereușita unei echipe de fotbal. Nici vorbă, așadar, din parte-mi, să ignor acest adevăr. Firește, însă, că este destul de greu, chiar pentru un antrenor genial, să facă o echipă mare din niște jucători prea puțin înzestrați. Bici din nisip, eu n-am văzut. În orice caz, mîna, vreau să spun, priceperea unui antrenor, se oglindește precis în evoluția echipei din subordine.

Și acum, să trec la ceea ce urmăresc, de fapt, să arăt prin rîndurile de față, sugerate de „masa rotundă" organizată de curînd în Italia cu privire la antrenorii de fotbal — și în care s-a urmărit, de pe poziții diferite, așa cum îi șade bine unei astfel de discuții — să se precizeze care e, de fapt, rolul lor în activitatea unei echipe și, astfel, care e contribuția pe care o pot aduce ei la existența, de fapt, la succesul acestui atît de îndrăgit și de popular sport.

Evident că totul la această discuție s-a axat pe realitățile existente în fotbalul italian, dar eu zic că, pe de o parte, o asemenea discuție poate foarte bine să fie dusă în oricare altă parte a pămîntului unde se joacă acest super-sport cum l-aș numi eu, iar, pe de altă parte, că ea e sortită să genereze unele adnotări universal valabile.

Cei solicitați să participe la acest interesant simpozion fotbalistic au plecat de la ideea — întrebare dacă antrenorul este sau nu un „mag" — ceea ce pe mine unul mă face să cred că aluzia este clară și că ea îl vizează direct pe celebrul „H. H.", vreau să spun (dacă mai e nevoie de această precizare) Helenio Herrera.

Acest Herrera a fost, la vremea lui, un jucător cu mult mai puține carate fotbalistice decît iluștrii săi contemporani Meazza, Piola, Andreolo, Depetrini, Foni, Riva, Olivieri etc., dar a apărut, deodată, drept un antrenor miraculos. Nu e nici o mirare în asta ; mulți — și în multe țări — jucători mai puțin dotați au ajuns antrenori de renume și, viceversa, super-vedete de faimă mondială s-au dovedit antrenori mai puțin înzestrați. La noi în țară — ca să mă refer doar la două exemple puternic edificatoare : marele, inegalatul (insist : inegalatul încă !) Baratky, a fost un antrenor mediocru, iar Constantin Teașcă, jucător fără titlu de vedetă, e socotit azi unul din cei mai pricepuți antrenori băștinași. Așadar, nici o mirare că n-am auzit de „magul" Meazza, sau de „magul" Andreolo, dar am auzit (așa-i, uneori, în viață!), a auzit tot mapamondul, de „magul" H. H.

Omul ăsta a avut — nu știu dacă el a fost chiar primul-primul — o idee năstrușnică ; ideea betonului, adică a apărării supranumerice. El e socotit pe plan mondial portdrapelul teoriei potrivit căreia — cu totul și cu totul împotriva esenței însăși a fotbalului — mai întîi trebuie (ce oroare !) să te aperi și numai apoi să ataci. Eu cred că aceasta este o tactică de general ramolit ieșit la pensie — și că, în orice caz, prin ea s-a dat de-a dura întreaga specificitate a fotbalului, că frumusețea i-a fost grav contuzionată, iar cursivitatea fazelor de atac — esența jocului — violentată grosolan și inestetic. Jocul cu balonul rotund e conceput pe ofensivă. Pe goluri, adică. Meci frumos fără goluri mai va ! Fotbal fără goluri e ca nunta fără lăutari. Și cum naiba — doamne iartă-mă ! — să înscrii goluri dacă intri pe teren cu gîndul exclusiv al apărării în buzunar ? Cum ?

Din nefericire pentru fotbal, pentru noțiunea lui de frumos, acest „mag" a avut succes. A făcut și prozeliți. Nefasta — te rog să mă crezi că acesta-i cuvîntul ! — lui formulă s-a întins ca pecinginea. Am zis : a avut succes. Da ! Dar l-a avut și pentru că a dispus la „Inter" de jucători de aur care, cu toate canoanele strictei defensive statutate de „mag", găseau, datorită excepționalelor lor calități, și unele ocazii ofensive și transformau un sistem arid, deformant, și în spectacol. Pecinginea betonului a distrus totul și astăzi numai arareori se mai poate vorbi de inegalabilul balet cu balonul rotund care a încîntat zeci de ani atîtea și atîtea generații.

Dacă fotbalul de astăzi nu mai are — cel puțin în Europa — strălucirea spectaculară de altădată, vinovat este — după umila mea părere — acest DON „H. H." El a adus, poate, rezultate în fotbal și și-a servit, astfel, șieși, faimei de care se bucură, poate pe drept, dar a alungat, sigur, farmecul fotbalului.

De aceea zic că, pentru mine unul — și eu zic că nu numai pentru mine — „H. H." n-a fost (cum, în sfîrșit, a început să se audă și în țara lui) un „mag". Pentru mine, el este (îl rog să mă ierte) sinonim cu groparul frumosului din fotbal.

Al d-tale,

V. T. RANU

p. conf.

c. grigoriu

Veșnic tînărul Oaidă în duel pentru balon cu portarul suedez, Pettersson. Fază din meciul Progresul — F. C. Djurgarden 3—0

Foto : N. AUREL

PROGRESUL — F. C. DJURGARDEN 3-0 (2-0)

Credem că nu greșim afirmînd că Progresul a realizat ieri, pe stadionul Republicii, în compania formației suedeze F. C. Djurgarden, una dintre cele mai bune partide văzute în Capitală în acest început de sezon. Coechipierii lui Oaidă au dominat jocul de la un capăt la altul, creînd nenumărate faze spectaculoase la poarta lui Pettersson.

Suedezii, pe a căror carte de vizită sînt înscrise victorii internaționale de mare prestigiu (la Real Madrid și Benfica !), au evoluat destul de slab, dar să nu uităm că ei se află în perioada precompetițională.

Primul gol al partidei a fost înscris în min. 24, încununînd o acțiune de toată frumusețea : R. Ionescu a centrat de pe dreapta, Oaidă a reluat din volé în bară și Beldeanu, pe fază, a trimis în gol : 1—0. Peste cîteva secunde, Oaidă avea să majoreze scorul la capătul unei acțiuni întreprinse pe partea stîngă de Țărălungă : 2—0. Al treilea gol este realizat de... fundașul suedez Karlsson, care, fisticit, a reluat în proprie poartă (min. 85) o centrare a lui Țărălungă : 3—0. Corect arbitrajul lui Ștefan Lazăr — București.

D. V.

DUMINICĂ ÎN CAPITALĂ

Meciurile diviziei naționale A programate duminică în Capitală se vor disputa după următorul program :

STADION DINAMO : ora 14,15 *Dinamo București — F. C. Argeș* (tineret rezerve) ; ora 16 *Dinamo București — F. C. Argeș* (div. A).

STADION PROGRESUL : ora 9,30 *Progresul — Vagonul* (tineret rezerve).

Nu a fost încă desemnat stadionul pe care se va desfășura meciul Progresul — Vagonul, programat dimineața, începînd de la ora 11. Este posibil ca această partidă să se dispute tot pe terenul din str. Dr. Staicovici, după jocul echipelor de tineret rezerve.

ORA OFICIALĂ DE ÎNCEPERE A MECIURILOR DE DIVIZIA A

Federația română de fotbal ne comunică că jocurile programate în etapa a XVIII-a a diviziei naționale A de fotbal vor începe la ora 16.

AU LUAT FIINȚĂ CENTRE DE COPII ȘI JUNIORI LA PIATRA NEAMȚ ȘI RÎMNICU VÎLCEA

PETRE STEINBACH, coordonatorul tehnic al divizionarei B Ceahlăul, ne-a informat, că la Piatra Neamț a luat ființă, sub egida C.J.E.F.S., un centru de copii și juniori. De pregătirea micilor fotbaliști moldoveni se ocupă antrenorul Gheorghe Țipțer.

Și din Rm. Vîlcea, am primit vestea înființării unui centru de copii și juniori pe lîngă asociația locală Chimia. După cum se vede, centrele de copii și juniori au „răsărit" în acest an înaintea ghioceilor...

A apărut nr. 3 al revistei

„SPORT ȘI TEHNICĂ"

Din sumar :

- Pasageri cu viteze supersonice
- Laboratorul orbital, o realitate
- De la axul cu came în chiulasă, la frîna disc
- Cu planorul deasupra Bucegilor
- Două decenii de motociclism-viteză
- Reîncep concursurile de dirt-track
- Radioreceptoare pentru începători
- Recordurile mondiale și olimpice de tir
- Două pagini pentru modeliști

Revista publică, de asemenea, numeroase reportaje, fotoreportaje, știri, noutăți, magazin

SUB PANOU...

A fost format — la capătul unei prime selecții — lotul echipei naționale de baschet, care va susține săptămîna viitoare două partide amicale cu redutabila formație a R.D. Germane. Au intrat deocamdată în vederile selecționerilor Albu, Diaconescu și Novac (Dinamo), Savu, Tarău, Nosievici, Iecheli, Czmor, Dimancea (Steaua), Ruhring (Universitatea Cluj), Popa, Georgescu (Politehnica București) și Chivulescu (Politehnica Galați). Acestora se vor mai adăuga, probabil, Bîrsan (Politehnica Brașov) și Demian (Universitatea Cluj), care au avut evoluții bine notate în ultimele meciuri de campionat.

● Rapid și Politehnica București continuă să conducă detașat în campionatul feminin. Iată clasamentul întrecerii după 11 etape :

1. Rapid Buc.	11	10	1	815-581	21
2. Polit. Buc.	11	10	1	790-584	21
3. Voința Bv.	11	7	4	623-578	18
4. I.E.F.S.	11	6	5	594-606	17
5. „U" Cluj	11	6	5	524-596	17
6. Crișul Oradea	11	5	6	586-584	16
7. Prog. Buc.	11	4	7	468-523	15
8. A.S.A. Cluj	11	3	8	528-756	14
9. Constr. Buc.	11	2	9	503-554	13
10. Viit. Dorohoi	11	2	9	586-733	13

ONOARE RECORDURILOR ADEVĂRATE!

OPINII

Un redactor al ziarului Sportul, contrariat, pe drept, de vîlva celor șase recorduri pe 4 grupe de vîrstă, realizate de înotătorii din lotul național în ultima competiție de la Reșița a demonstrat în articolul „Recorduri și... recorduri", apărut în „Sportul" din 5 martie 1969, că acestea nu sînt recorduri, ci numai performanțe optime într-un bazin scurt, de 25 m.

Într-adevăr, competiția a fost intempestivă, nefigurînd în calendarul competițional. Federația de specialitate a demarat astfel, în activitatea competițională pe 1969 în bazinul „mascotă" (n.r. așa sînt denumite bazinele scurte) cu un concurs sui-generis.

În articolul citat s-au arătat cauzele pentru care trebuie să se pună capăt denumirii improprii de record unei performanțe, cu timp mai bun decît recordul, realizată în bazin scurt (33 sau 25 m, la fiecare 100 m cu una sau două întoarceri — respectiv împingeri de la pereții din capetele bazinului — mai mult decît în bazinul reglementar de 50 m).

Astfel, s-a arătat că F.I.N.A. (Federația Internațională de Natație) pentru unificarea condițiilor de realizare a recordurilor în probele de înot a reglementat, cu ani în urmă, că recordurile mondiale pot fi omologate numai dacă sînt obținute în bazine de 50 m sau 55 yarzi. Fără a recomanda federațiilor afiliate aplicarea acestei prevederi pentru recordurile naționale, foarte multe dintre aceste foruri au adoptat regula amintită, considerată perfect normală, deși atunci mai toate țările aveau mult mai multe bazine scurte în metri și yarzi, favorabile realizării recordurilor.

Regimul recordurilor de înot este definitiv reglementat și în țara noastră prin decizia nr. 266 din 20 iunie 1957, rămasă în vigoare, care a hotărît : „De la 1 mai 1957 se vor omologa recorduri numai dacă sînt obținute în bazine de 50 m conform regulamentului F.I.N.A.". Neexistînd atunci bazine acoperite de 50 m, recordurile naționale se înregistrau numai în ciclul cald (1 aprilie — 1 septembrie), iar în restul celor 7 luni performanțelor din bazinele scurte, 25 și 33 m, li s-au dat denumirea de „performanțe optime". Ulterior, desfășurîndu-se campionate și pentru copii la cele 30 de probe clasice (fără 800 m și 1500 m) s-au adăugat alte 20 de probe pentru copii (pentru trei grupe de vîrstă) și... federația a început să prindă gustul „recordurilor" cu nemiluita. Ca să precizăm, faptul a început să se petreacă în anul 1967, deși la acea dată existau două bazine acoperite, la Cluj și Ploiești, de 50 de metri. Dacă începînd din 1967, F.R.N. ar fi programat campionate republicane în ciclul rece, în noile bazine acoperite de la Cluj și Ploiești, atunci, de la sine înțeles, în loc de performanțe optime ar fi avut recorduri reglementate de decizia UCFS. Fără a insista asupra cauzelor, menționăm numai că — de exemplu — F.R.N. ÎN DAREA DE SEAMĂ PE 1967, A RAPORTAT UN TOTAL DE 340 DE RECORDURI, ÎNGLOBÎND ȘI PERFORMANȚELE OPTIME ÎN BAZINELE SCURTE.

★

În „Sportul" din 8 martie a.c., antrenorul Remus Drăgușanu își spune și el părerea pe tema recorduri-performanțe optime. Pledînd „pro domo" și amestecînd idei disparate, el conchide că : „Ne împiedicăm de fleacuri...". „Înotătorii sînt handicapați la execuțiile tehnice de apa nepermis de opacă și neglijent întreținută...". „Cînd va apare un român prim-candidat la record mondial va solicita organizarea unui concurs la Cluj...".

Ar fi absurd să se pretindă și chiar nimeni nu are pretenția unui record mondial cînd în ultimii ani recordurile noastre s-au depărtat de cele europene. Oricine are însă dreptul să ceară ca cele două bazine acoperite de 50 m din Cluj și Ploiești, date în funcțiune în 1966 și în care s-au investit peste 13 milioane lei (în plus și întreținerea lor costă) să fie utilizate la maximum pentru antrenamente și competiții de înot, sărituri și polo. Nicăieri în lume nu există bazine de 50 m în fiecare oraș. Totuși, 7 țări din Europa, cu puține bazine acoperite de 50 m au obținut 20 de medalii olimpice (R.D.G. — 7, din care două de aur, Iugoslavia — două de aur, Olanda — una de aur, U.R.S.S. — 6 dintre care trei de argint, Anglia — una de argint, R.F.G. — două de bronz și Franța — una de bronz). La Belgrad s-a construit primul bazin acoperit de 50 m din Iugoslavia (cu tribune pentru 3 000 de locuri) și va fi inaugurat în acest an. „Fleacurile" la care se referă autorul sînt, de fapt, probleme dintre cele mai serioase. Și anume : a) să nu mai fie denumite recorduri performanțele optime din bazinele scurte ; b) să fie folosite pentru campionate de iarnă noile bazine acoperite de 50 m, unde se pot realiza recorduri regulamentare.

Îngăduit să ne fie să facem unele observații asupra celor susținute în articolul antrenorului Drăgușanu.

1. În R.D.G., ca peste tot, începînd de la 1 mai 1957, recordurile trebuie să fie realizate în bazine de 50 m. În 1964 și ulterior, s-au modificat grupele de vîrstă mică pe clase școlare și s-au stabilit probele susceptibile de recorduri și lungimile de bazin în care pot fi realizate astfel: pentru seniori, juniori A (18 ani) și B (16 ani) probele sînt cele clasice și PENTRU OMOLOGAREA RECORDURILOR ELE TREBUIE DISPUTATE ÎN BAZIN DE 50 M. Pentru copii A (14 ani) și B (12 ani) se pot realiza recorduri la anumite probe sub 400 m inclusiv în bazine de minimum 25 m, iar pentru copii C (10 ani) și D (8 ani) de asemenea, la anumite probe sub 50 m inclusiv în bazine de minimum 12,5 m. Este o diferență față de afirmația că în „R.D.G. există recorduri ce se înregistrează începînd cu bazinele de 12,5 m".

2. În 1957, F.I.N.A., a unificat bazinele în care se pot omologa recordurile mondiale, iar L.E.N.A pe cele europene, ale probelor clasice în metri, în bazin de 50 m, și în yarzi, în bazin de 55 y. Mai rămăsese o mică diferență între 50 m și 55 y (50,29 m) și recordurile probelor de 110 și 220 yarzi fiind realizate pe o lungime mai mare erau valabile și pentru probele de 100, 200 etc. Se afirmă că „rațiunile F.I.N.A. nu sînt rațiunile fiecărei națiuni". Măsura a fost considerată logică de toate țările din lume, și adoptată în România prin decizia amintită pe baza unui referat al F.R.N., aprobat de secția Instruire sportivă.

Se mai afirmă că **„adoptarea mecanică de către noi a acestei hotărîri este de natură să frîneze progresul înotătorilor români, lipsiți 6 luni pe an de competiții".**

Înotătorii români nu sînt lipsiți de competiții, în cele 6 luni reci existînd următoarele bazine acoperite : două a 50 m (Cluj) și Ploiești), două a 33 m (București și Oradea) și două a 25 m (Reșița și Galați). În curînd, vom avea în București un al treilea bazin de 50 m. Deci, în cele 6 luni reci vom avea trei bazine reglementare pentru recorduri și patru scurte pentru performanțele optime care toate trebuie confirmate vara în bazinele reglementare de 50 m. Se mai afirmă că cel mai respectat (?) record american este cel de 100 yarzi (91 m), **dar această probă — la chiar propunerea americană — a fost scoasă din tabela recordurilor, iar la propunerea federației noastre, F.I.N.A., în congresul din 13 octombrie 1968, la Mexico, a hotărît suprimarea recordurilor mondiale de înot măsurate în yarzi.**

Radu TOROCEANU

membru în comisia tehnică de înot a F.R.N.

Loto — Pronosport

CONCURS EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES — 23 MARTIE 1969. ULTIMELE 3 ZILE PÎNĂ LA ÎNCHIDEREA VÎNZĂRII

Sîmbătă 22 martie este ultima zi în care vă mai puteți procura biletele pentru concursul excepțional Pronoexpres de duminică 23 martie 1969.

Desigur că pe primul loc se situează autoturismele : DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, SKODA 1000 M.B. și TRABANT 601 care se acordă în număr NELIMITAT.

În continuare prin tragere la sorți se vor atribui 10 autoturisme precum și 50 excursii în Austria la Viena, de circa 10 zile prin O.N.T. — ROMÂNIA.

Se mai acordă premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Vor fi efectuate 10 extrageri de cîte 10 numere din 45. În total se extrag 100 de numere.

Posesorii de bilete seria N de 30 lei au șanse mari de cîștig deoarece aceste bilete dau dreptul de participare la toate extragerile.

Procurați-vă biletele din vreme.

● Printre preocupările dv. de zi cu zi este bine să vă amintiți și de tragerea Loto de mîine, cunoscînd că astăzi este ULTIMA ZI în care vă mai puteți procura biletele.

Tregerea va avea loc la București în sala Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18,30. Tragerea va fi radiodifuzată.

TRAGEREA CONCURSULUI NR. 12 DIN 19 MARTIE 1969

EXTRAGEREA I : 5 12 19 10 3 21

Fond de premii : 442 973 lei.

EXTRAGEREA A II-A : 4 7 32 17 16 37 25.

Fond de premii : 358 898 lei.

LOTO

Premiile întregi și sferturi de la tragerea din 14 martie 1969.

EXTRAGEREA I : Categoria I : 1 variantă sfert a 77 237 lei; categoria a II-a : 8 variante întregi a 13 240 lei și 3 variante sfert a 3 310 lei; categoria a III-a: 87 a 1 609 lei și 36 a 402 lei; categoria a IV-a: 412 a 419 lei și 194 a 104 lei; categoria a V-a: 901 a 229 și 437 a 57 lei.

EXTRAGEREA A II-A : Categoria B: 1 variantă sfert a 96 356 lei; Categoria C: 1 variantă întreagă a 21 412 lei și 14 variante sfert a 5 353 lei; Categoria D : 809 a 100 lei și 1 649 a 25 lei.

Report categoria A : 96 356 lei.

Cîștigătorul premiului de categoria I este Puiu Ioan din Timișoara și cîștigătorul premiului de categoria B este Brîncuși Petru din Brăila.

CÎȘTIGĂTORII CELOR 8 AUTOTURISME

În urma tragerii la sorți a cîștigătorilor (categoria L) a celor 8 autoturisme de la tragerea Loto a „Mărțișorului" au fost atribuite următoarele autoturisme :

Cîte un autoturism Dacia 1 100 : Baboi Ion din Constanța și Petrescu Maria din București ; cîte un autoturism Moskvici 408 cu 4 faruri și radio : Frățiloiu Silviu din Cluj și un participant din Iași ; cîte un autoturism Skoda 1 000 M.B. : Dutka Gheza din Oradea, Zormek Petru din Timișoara, Ghiță Anton și Boteanu Ioana din București.